

PSALM 137: NAD RZEKAMI BABILONII

W. Gdyśmy doszli do rzek Babilonii,
 wspominając ciebie, usiedliśmy, aby płakać;
 na wierzbach zawiesiliśmy nasze gitary,
 wspominając ciebie, usiedliśmy, aby płakać.
 „Śpiewajcie”, mówili nam nasi wrogowie.
 „Śpiewajcie”, mówili nam nasi ciemężcy.
 Prosimi, aby śpiewać pieśni radosne.

K. Jakże śpiewać
 pieśń Pana w obcej ziemi?
 Jeśli o tobie zapomnę,
 niech uschnie moja prawica;
 niech mi język
 przyschnie do podniebienia,
 jeśli zapomnę cię, Jeruzalem,
 w mojej największej radości.

W. O Panie, zażądaj rachunku od naszych wrogów
 O Panie, zażądaj rachunku
 od naszych ciemężców.
 Albowiem powtarzali:
 „Zburzymy ją aż do fundamentów”.

K. Stolica
 zbrodniczej Babilonii!
 Kto ci odpłaci za zło nam wyrządzone?
 Kto chwyci i roztrzaska twoje dzieci o skałę?

W. Gdyśmy doszli do rzek Babilonii,
 wspominając ciebie, usiedliśmy, aby płakać;
 na wierzbach zawiesiliśmy nasze gitary,
 wspominając ciebie, usiedliśmy, aby płakać.